

Plaça Gran

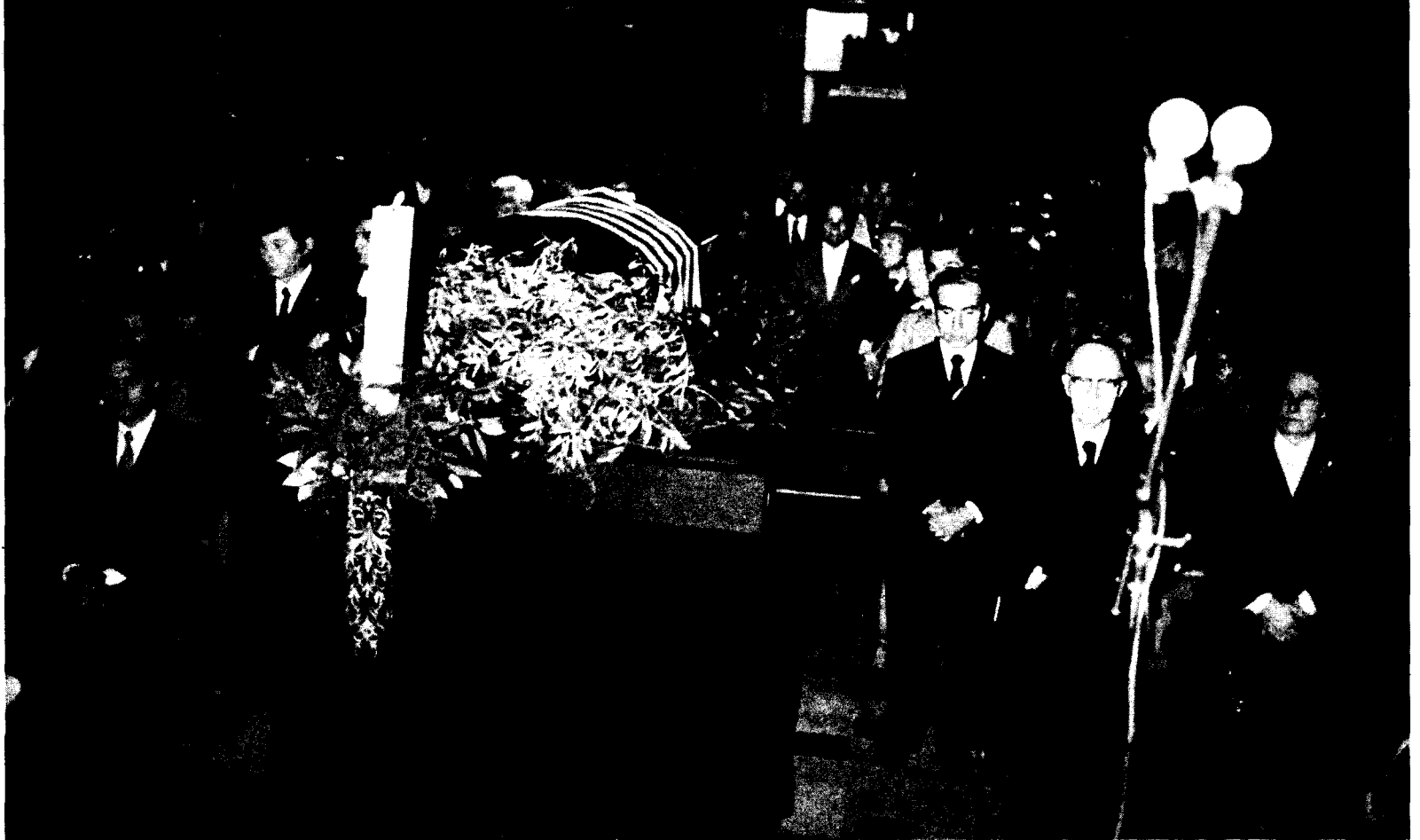
Publicació
Granollerina

Núm. 46 - II any

Dissabte, 17 de novembre del 1979

Preu: 25 ptes.

HA TORNAT EL MESTRE



El cel llis, la tarda freda.
Bufa el garbí. Les vinyes seques, ja han donat el seu fruit.
Terra i pedres de la Catalunya pobra.
Home ric, de la Catalunya gran.
Pedres que parlen d'Història
que amb sa Música es fan immortals.
El Mestre retorna, per no marxar ja mai.
El Vendrell plora de joia...
i jo estic content plorant.

J. R. R.

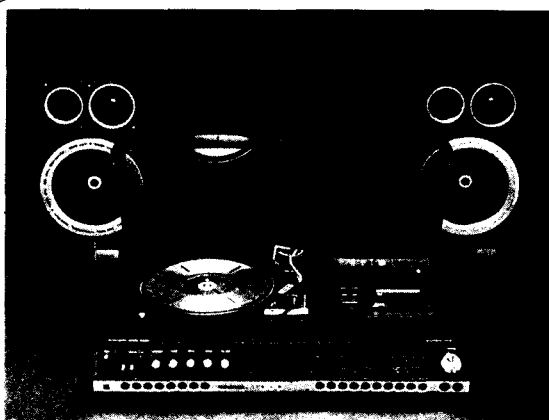
AJUNTAMENT
Un Ple de mar plana
pàgines centrals

Fuerza Nueva
Valora el Referèndum de l'Estatut
pàgina 5

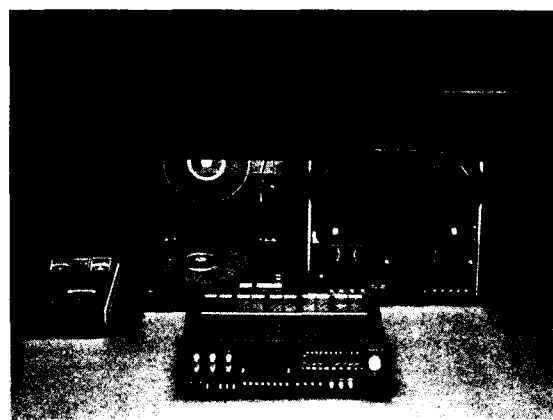
GRUNDIG HiFi



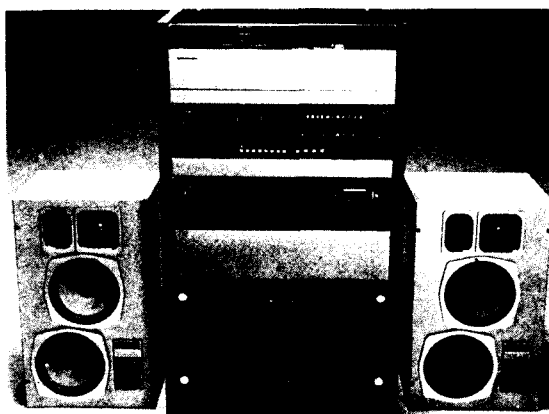
ALTA FIDELITAT PER A TOTS



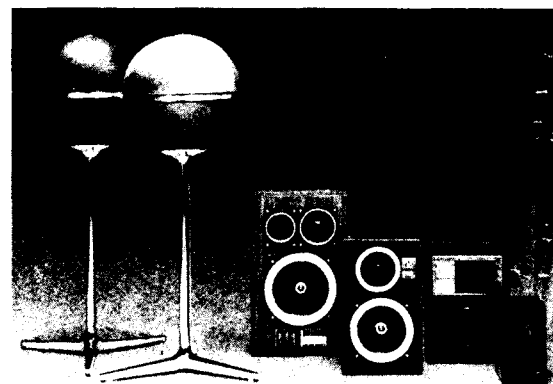
Amb la forma de "Compacte"...



Formant una combinació "Modular"...



O com una "Torre" amb sistemes Hifi superposats...



...I sempre amb bafles "a la mida."

SASTRE

Avda. Generalíssim, 3-5



GRANOLLERS

SASTRE

Avda. Generalíssim, 279-281

2 Anys de garantia

Desafiament a les reparacions!

Vegi la gran exposició GRUNDIG a les nostres sales especials d'Alta Fidelitat
Us hi esperem

Ratilles breus

Contra els obrers

El mot crisi està a l'ordre del dia. Per tot arreu sentim: La crisi econòmica fa feredat, el dòlar continua en crisi, el sistema monetari no ha sortit de la crisi, l'economia es troba en una crisi semblant a la de l'any 29, el món del treball viu en una crisi espantosa, etc. Ara, això sí, malgrat totes les crisis passades, presents i futures tindrem un estatut del treballador «fabulós». Si un assalariat té la sort de ser víctima del càncer i falta el 25 % de dies laborables de manera interminant i en quatre mesos, serà automàticament acomiadat. Si un mal dia a un obrer o a un comptable de gran empresa se li escapa una ofensa verbal no se li imposarà una sanció, sinó que cal tirar-lo de manera immediata al carrer. Cal adaptar-se als canvis tecnològics en dos mesos indefectiblement, perquè si un pobre home de 60 anys que alimenta el forn tirant pales de carbó no aprèn en aquest temps el funcionament d'una computadora electrònica, que cerqui una altra feina de gerent comercial, perquè se'n podrà privar de treballar, malgrat que hagi donat quasi tota la seva vida a aquella empresa.

Una altra causa d'acomiadament és la ineptitud de l'assalariat; si un comptable fa un balanç errat és un inepte; i precisament quan arriba a la jubilació és quan pot errar amb facilitat. Cal tirar-lo al carrer. I diem-ho tot. El projecte de llei no és solament d'UCD, és també dels socialistes —els defensors dels obrers— i diuen que l'estatut laboral és fabulós. Pobre democràcia.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	17	Parera
Diumenge	18	Oliva
Dilluns	19	Olivet
Dimarts	20	Parera
Dimecres	21	Rahola
Dijous	22	Torrents
Divendres	23	Arimany
Dissabte	24	Bellavista

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: J.R.R. - Josep Garrell i Soto
Xavier Quincoces i Boter UDC - Fuerza Nueva - J. Argullol i Jo - Joan Colomé
Montserrat Ponsa i Tarrés - J. Rovira i Tena - R. Munné i Coll - Esteve Sarroca
Grella - Jaume Maymó - C II - Quico Sala
i Carme Garrell i Traveria

Administrador: Ricard Causa

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Classes de Català

Ens plau informar que el pròxim dilluns, dia 7, a les 8 del vespre, es donarà la **Primera Classe de Català**, del curs 79-80 que organitza Convergència i Unió, en el local del Carrer Príncep de Viana, 5. Aquestes classes a la que poden assistir-hi tots els granollerins, seran impartides per la professora Medalla, es celebraran els dilluns i dijous, de 8 a 9 del vespre.

FESTA SANTA CECÍLIA 1979

Com en anys passats Granollers, del 21 al 26 de novembre, celebrarà la festa dels músics amb els actes organitzats pel Patronat de l'Escola Municipal de Música de Granollers. Filial del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Societat Coral Amics de la Unió. Agrupació Sardanista Granollers i Joventuts Musicals de Granollers, Secció de Cultura del Patronat de l'Escola Municipal de Música:

Dimecres, dia 21 a les 10'30 de la nit: En el Cinema Majèstic, COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA, amb el patronatge de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis «La Caixa».

Diumenge, dia 25 a les 11 del matí: A l'Església Parroquial de Sant Esteve, Missa participada amb cants, en honor de Santa Cecília.

A les 11'45: A la Casa de Cultura Sant Francesc de la Fundació P. Maspons i Camarasa. Organitzat per la Societat Coral Amics de la Unió: Concert Coral per la CORAL INFANTIL sota la batuta del mestre Josep Marquès; MASSA CORAL dirigida pel seu mestre, i Coral Mixta d'ELS GORCHS dirigida per Joan Sala.

A les 12'30: A l'entorn de la Porxada i organitzada per l'Agrupació Sardanista, EXTRAORDINÀRIA AUDICIÓ DE SARDANES a càrrec de la Cobla Genisena.

A les 4'30 de la tarda: A la Casa de Cultura Sant Francesc, lliurament de Diplomes i Beques als alumnes del Curs Escolar 1978-79, entrega del **Premi Joan Altisent i Beca memorial F. Riera**. Presidirà l'acte les Autoritats Municipals, Catedràtics, Professors i membres de les famílies Altisent i Riera.

Finalitzarà l'acte amb un recital a càrrec dels alumnes de l'Escola Municipal de Música de Granollers.

Dilluns, dia 26 a les 10 de la nit: A la Casa de Cultura Sant Francesc de la Fundació P. Maspons i Camarasa, QUARTET TARRAGÓ, amb el patronatge de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis «La Caixa».

Més de 200 mestres al Reciclatge de Català

Ha resultat un èxit la matriculació als Cursos de Reciclatge de l'I.C.E. per al professorat d'Educació Pre-escolar i d'Educació General Bàsica Curs 79-80 que s'iniciarà el proper dilluns dia 26 de novembre.

Més de 200 mestres han realitzat la seva matriculació a la Delegació Comarcal d'Omnium Cultural, entitat que es cuida de l'organització del portar a terme la celebració d'aquest important Curs per l'ensenyament de la nostra cultura.

XV Diada de la Dona Cooperadora

La Cooperativa de Consum La Vallesana, coneguda per la cooperativa del carrer de les Traveseres, que té molts anys d'història, el proper diumenge, dia 25, celebrarà un **Dinar de Germanor** en motiu de la 15^a Diada de la Dona Cooperadora.

Aquest dinar és un modest homenatge a les dones granollerines que diàriament es suministren dels queviures per fer bullir l'olla familiar. Pensem que és el millor agraïment que se'ls pot dedicar, perquè almenys un cop a l'any estiguin lliures de posar en marxa els fogons i els forns de les cuines

El dinar serà servit per En Roca de La Masia de L'Ametlla del Vallès i en el seu transcurs actuarà el duo musical Els Daja, no dubtem que els associats i llurs familiars passaran una bona «diada».

Festes i Homenatge de la Fundació Hospital - Asil

A la residència dels Avis de l'Hospital, va celebrar-se, el matí del diumenge dia 4 una festa essent obsequiats tots els avis i fou elegit Hereu Daniel Escriche, 81 anys de Teruel i Pubilla Francesca Ramis, de 71 anys. El President del Casino Club de Ritme Josep Muntal, féu entrega de la recaptació del Ball de Rams, de la Festa Major, finalitzaren els actes amb la celebració de la Santa Missa a la Capella de l'Hospital

En el Club de Jubilats Sant Jordi, es celebrà un Homenatge a N'Antònia Roura i Barbany, qui es va veure sorpresa de l'estima i apreï que té de la gent granollerina. L'espaiosa Sala d'Actes de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, resultà insuficient. El Grup Germanor s'apuntà un bon èxit, les actuacions de Rafael Moral, Ramon Martos, Folk-6 Josep Riera, Carles Roquet i Noguera, Núria Berengueras, Pepita Vidua Gabarró i Josep Bové, van ésser premiades amb molts aplaudiments.

Quedarem sorpresos de les adhesions de les que destacarem la de Cassià, Abat de Montserrat, Ramon Daumal Bisbe Auxiliari, Narcís Jubany, Arquebisbe i Cardenal de Barcelona, Francesc Mestre prve., Mossèn Josep Campo i Lleó, Ramon Buxarrais, Bisbe de Màlaga, Josep Castellà diputat per Lleida...

Va elegir-se Hereu a Xavier Ulldemolins i Fadrins, a Josep Fernández i Andreu Queralt i Pubilla, a Anna Boylach i Fadrines a Rosa Fejula i Eulàlia Cunillera i Hereus i Pubilles d'Honor a Josep Seguras, Francesca C. Llistuella, E. Serra de Solsona i Dolors Pujades de Marqués.

Defuncions

Del dia 2 al dia 11 de novembre, a Granollers han mort:

Josep Mercader i Bruguez, natural de Cadagüés, Vidu Anna M. Baret, fou traslladat a Figueres pel seu enterrament; Oriol Cano Ventura, 4 anys; Joana Murtra i Canet, 89 anys, Vidua Pere Mundet i Rovira; Jaume Arenas i Valls, 61 anys, Vidu Josefa Codina i Vilalta, i Emília Bas i Recolons, 74 anys.

Un Any de PlaçaGran

Publicació Granollerina

La setmana de l'1 al 7 de desembre del 1979 celebrarem el primer any de vida de la nostra revista

Molt aviat us farem conèixer el programa de festes populars

Avortament? ...No gràcies

Fa uns dies vaig viatjar a Bilbao, un Bilbao empaperat amb la paraula BAI (Sí) per l'Estatut de Guernika, que va ser aprovat com molt bé sabem tots, el mateix dia que el nostre. Davant el Palau de Justícia hi havien moltes dones que demanaven la suspensió del judici obert a algunes persones culpables de pràctiques avortives, i també demanaven obertament, la despenalització i legalització de l'avortament. Jo vaig pensar..., segur que aquestes mateixes dones també es varen manifestar amb molta força per abolir la pena de mort del còdig penal espanyol. Quina contradicció. Ara demanen llibertat per poder negar el dret de viure a un ser que no pot escollir...

Aquests dies ha sortit a la premsa el document signat per les famoses dones de la societat espanyola que afirmen. —JO TAMBÉ HE AVORTAT—! Amb aquest gest que alguns consideren valent. Jo no! Volen contestar a la societat masculista que oprimeix pesadament a la dona. No podem pas negar que això és veritat, però tampoc no podem amagar que algunes de les signants han contribuït molt negativament a l'alliberació de la dona doncs han servit fidelment la causa de la Dona Objecte a través de les seves activitats «Artístiques».

També és curiós, que les publicacions que més fortament estan fent campanya a favor de l'avortament són aquests sub-productes sensacionalistes que es vénen per milers als nostres quioscs i que tan poc favor estan fent de cara a una veritable promoció de la dona.

També es manifesten a favor de l'avortament algunes organitzacions feministes que pretenen representar totes les dones del nostre país, i les que no pensen com elles, són unes pobres alienades a les que cal redimir.

I no diguem dels partits polítics que es manifesten obertament a favor de l'avortament que afirmen, i crec que no pas demagògicament, ser els defensors dels oprimits i dels més pobres. Diuen com un argument irrefutable. «A Anglaterra només hi poden anar els rics!», i amb això queden plens de satisfacció.

Aquests mateixos partits es declaren defensors dels drets humans i neguen el primer dret, el més elemental, el dret a VIURE.

El que em fa sentir profunda tristesa és que l'avortament sigui defensat per alguns que porten precisament el cognom de cristians, això vol dir que es consideren seguidors del Crist. El que va morir per donar vida, no ho entenc. Naturalment, contesten a Joan Pau II perquè d'una forma clara i sense el més petit dubte ha dit: «La vida és un do de Déu, i l'home no en pot disposar».

Però el que em produeix veritable fàstic i mereix la meua repulsa és el fet que un ajuntament pugui actuar tan antidemocràticament com la d'aprovar en un ple una resolució de donar suport a la legalització de l'avortament, quan no sap ni de lluny l'opinió sobre aquest tema dels ciutadans que varen tenir l'equivocació de votar-los. Això ha passat per exemple a Badalona. Quina pena... amb la quantitat de problemes que tenen a la mateixa ciutat...

Amics defensors de l'avortament, gasteu les vostres energies de cara a promoure i exigir una formació sexual correcta a les escoles.

Exigir a la seguretat social que creï centres de planificació familiar gratuïts i a l'abast de tots els ciutadans.

Fer una raonable promoció dels anticonceptius, amb una àmplia informació sobre els avantatges i inconvenients de cada un, i que sigui a càrrec de la seguretat social en cas de ser receptats pels seus metges.

Protecció adequada a la mare soltera, que pugui estar atesa amb totes les garanties abans i després del part.

Guarderies adequades i gratuïtes.

Lluitar perquè les dones tinguin accés a tots els matelxos treballs que els homes i amb la mateixa remuneració, etc... etc...

Certament això és quelcom més complicat que promoure l'avortament, és una feina molt més dura, però val la pena, certament que val la pena. No ho creieu així?

Aquest tema suposo que durant el proper temps estarà de moda, doncs alguns, ja ho comentava abans, en fan d'aquest tema bandera política, ja en continuarem parlant...

Però jo ja us dic per endavant.

Avortament? ...NO GRACIES.

Xavier Quincoces i Boter
U. D. C.



CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Un altre partit polític de Granollers valora el Referèndum de l'Estatut

¿Nuestra opinión respecto al Referéndum del Estatuto?

Procuraremos ser breves, concisos e inteligibles.

1.º No creemos en la bondad del procedimiento plebiscitario. Lo admitimos, por cuanto si no fuera así, no podríamos optar en ese demasiado grave y peligroso juego.

2.º Si lo que se quiere poner en liza es la existencia o no de la Patria, España, creemos que es absurdo, por cuanto España existirá digan sí o no las urnas. Es más; es la existencia de la propia Cataluña la que se cuestiona, pues de la misma manera que no concebimos la existencia de España sin Cataluña, también afirmamos que Cataluña no puede vivir y desarrollarse, sin España.

3.º Quien opine que menospreciamos a Cataluña, diciendo NO al Estatuto, miente a sabiendas de su falsedad.

Somos catalanes por los cuatro costados, y queremos a Cataluña desde lo más hondo de nuestros sentimientos. Y, es por esto que nuestra respuesta es negativa. Consultemos la historia más reciente, y aprendamos su lección: cada vez que hemos dejado llevarnos por

sentimentalismos ñoños, hemos desembocado en el caos y, por último, en la tragedia sangrienta.

4.º El Referéndum, además de todos los vicios de origen (convocatoria anti-constitucional, clima de coacción, etc. etc.) adoleció de grave defecto democrático. ¿Se concibe que los discrepantes del voto afirmativo, los que postulaban el negativo, tuvieran todos los caminos cerrados para propagar dicha negativa, y sus motivos...? ¿Es democrático que, con interpretaciones capciosas de la legalidad, se niegue el derecho de intervenir en las mesas electorales, a los únicos discrepantes...?

Eso es de risa, si no fueran los motivos serios: como D. Palomo, yo me lo guiso, y yo me lo como.

Tenemos perfecto derecho a poner en tela de juicio los resultados oficiales del Referéndum; y, aún, no considerados fidedignos. Lo anteriormente dicho lo apoya y corrobora.

5.º Aún dando por buenos y fieles los resultados, si hubiera un poco de dignidad y vergüenza, sería parado inmediatamente. Dicen claramente, que algo fa-

lla y que, por esto, hay que corregir antes de tirar para adelante.

Cabe mencionar que el Estatuto catalán de 1932, fue aprobado con más del 75 % del censo electoral favorable, puesto que era obligado y ley, superar dicho porcentaje.

Sabemos que esto es predicar en el desierto y que habrá más de un demócrata de nuevo cuño que se sonreirá en lugar de sonrojarse. No importa; nosotros no cejaremos. Tenemos afincados los pies en la roca de nuestras convicciones, y esperamos que pase la ola y se barran las turbias arenas. Nos alegra, hoy, la constatación de los tremendos porcentajes de noes y de abstenciones, que nos señalan, —pese a las trampas, atropellos y coacciones—, que exista, palpable, la resistencia al infecundo y caótico Estatuto. La Unidad vencerá mañana, como ayer, y como siempre.

Fuerza Nueva

N. de R.: Donada la dificultat del llenguatge emprat, per la seva traducció al català, donem el text original, sense que constitueixi cap precedent.

La corbata amb nusos

APOCALYPSE NOW

Que traduït al vell catalanesc vol dir el cataclisme final ara mateix. No patiu, però, de cinema us en parla l'Ortuño, n'és un savi.

El nus setmanal va per l'alarma atòmica —tranquil·litzadorament falsa— d'aquesta setmana. Per culpa d'una cinta col·locada erròniament en una infernal computadora desencadenà una alarma bèl·lica nuclear. Totes les bases militars «uses» del món, durant sis llarguíssims minuts varen creure que havia arribat l'hora. Deu bombarders nordamericans carregats amb «les bombes per a la pau final» varen enlairar-se de diversos llocs dels USA per rebutjar eficaçment l'atac atòmic simulat per la cinta que l'enemic —sempre l'enemic— portaria a terme tot seguit contra els USA.

Hi ha diversos elements gens menyspreables en tot aquest macabre assaig general:

Per què la cinta que recollia les ordres d'un contra-atac atòmic va ser posada a la computadora?

Qui la posà?

Què passava en el món pels volts del dia 10 de novembre?

Com és que en Jimmy dels Cacahuets, en Charly Brown de la Defensa i l'Emperador Jones no se'n varen assabentar fins després d'haver resolt l'error?

Per què foren necessaris sis llarguíssims minuts per a descobrir l'error?

Per què una borrarxera col·lectiva tràgica depèn o pot dependre d'un error?

I nosaltres sense assabentar-nos de l'afer.

De no haver-se descobert l'error l'apocalipsi era segura. Qualsevol dia pot ser-hi.

Hi ha però una element importantíssim, el psicològic, l'humà, després d'haver-se produït el fet i a part del teixit inevitable de reaccions i respostes desmesurades i preocupants.

A què obeeix això, descomptat l'error i el show periodístic fet?

Pot obeir a una finalitat: posar-nos a tots el precinte de la por. Precinte, que cal dir-ho, evitarem de totes trencar-lo.

Hi haurà els anti-el-que-sigui que comentaran que és injust que un país o un bloc de països tinguin la clau, el botonet d'aquest poder macabre a les seves mans. Hi ha més, em penso: Qui'n poder no té a les mans el botonet de la por i el precinte de la por per a manar, per a ser poderós?

Qui estigui lliure de culpa que trenqui el precinte!

J. Argullol Jo.

Crònica del Ple Municipal

PLE DE CALMA

Amb l'absència justificada de tres Consellers, senyoreta Navarrete, i els senyors Garrell i Campoy, tingué lloc el passat dia 8 de Novembre la celebració del Ple Municipal en sessió ordinària i en primera convocatòria.

A un quart i deu minuts d'onze de la nit començà el Ple.

S'inicià amb la lectura dels acords de la sessió ordinària anterior amb data 11 d'octubre. A petició de Pere Canal es procedí a la lectura minuciosa de l'Acta. Això significà un consum important del temps de la sessió, esmerçat en la lectura i esmenes a l'Acta. D'això se'n diu «anotacions al marge», ara.

La resta del temari (9 punts, del tema n.º 2 al 10 de la convocatòria oficial) foren tractats i aprovats, 3, retirats, 2 per innecessaris i un per ser discutit en nova sessió.

ELS TEMES RETIRATS

Procedien de la Comissió d'Hisenda, ambdós es referien a concerts fiscals per publicitat, ocupant la via pública, amb les empreses «Valivega, S. A.» i «C.E.T.E.S.A.». La causa de la retirada fou que la duració dels dits concerts no supera l'any i per tant

no cal que siguin sotmesos a la sessió del Ple i podien ser aprovats i debatuts en la Sessió de Comissió Permanent. Així es farà, segons paraules del President de la Comissió d'Hisenda Oscar Pelayo.

EL TEMA AJORNAT

Ja provenia de la convocatòria anterior, era presentat per la Comissió de Cultura i Joventut. Va fer reviu un debat de la sessió anterior i es tractà de l'esmena i nova redacció d'un article del Reglament del Patronat de Cultura de l'Ajuntament. Quedà sobre la taula i un altre dia serà.

ELS TEMES APROVATS

Ho són en un ambient encalmat, talment la mar plana. Per dir-ho en el llenguatge convencional del municipi: Aprovats per unanimitat. Corresponen als punts 4, 5, 6, 7 i 8 de l'ordre del dia oficial.

4.— S'acceptà el nomenament del senyor Jaume Sánchez Isaac com advocat en la compareixença del recurs Contenciós Administratiu promogut pel senyor Francesc Moragas i Calsals.

5.— S'acordà interposar recurs Contenciós Administratiu contra la resolució del Delegat d'Hisenda sobre

l'Ordenança fiscal n.º 18 que regula l'entrada de vehicles a través de voreres i reserves de estacionament en la via pública en un sentit restrictiu de com foren aprovats en el seu dia. L'informe molt ben tratat jurídicament fou redactat pels serveis d'Intervenció i Secretaria.

L'argumentació municipal diu que les modificacions proposades per la Delegació d'Hisenda, a més d'infundades, són atemptatòries als drets de les Hisendes locals donat que les priven d'uns ingressos jurídicament legals, justos i ponderats. En l'informe dit, són refutats tots i cada un dels punts que componen la resolució d'Hisenda.

S'aprova, doncs, interposar recurs.

6.— S'aprova la modificació de la clàusula 23 del Plec de condicions per a la construcció i posterior explotació de l'aparcament soterrani de la Plaça Barangé, àlies «El Sot». La modificació ha estat promoguda per l'actual empresa concessionària. L'esmentada modificació es basa en la modificació de tarifes i en la substitució de coeficients en les fórmules polinòmiques.

La proposta de Comissió de Governació va en el sentit que en tot cas

Paco Parellada dóna

Ser generós amb qui ens necessita a qualsevol moment, entra en la manera de ser de tot ciutadà civilitzat. Si aquesta generositat és dirigida als de casa, pensem que és de llei natural. Però si en la plenitud de la seva vida en tots aspectes, hom arriba al límits de donar tot allò que ha lograt en el treball de tota una vida il·lusionada i sacrificada, només per a donar pas a l'èxit dels demés, encara que siguin els propis fills, cal un toc d'atenció, i diríem que una «barretada» donat que el personatge s'ho mereix. La vida d'en Paco, jo diria que consta de moltes facetes; des de la Facultat de Medicina fins a la Fonda Europa, hi ha hagut una mica de tot. La picaresca de la seva joventut, o millor dit, de l'època estudiantil, contrastada amb la serietat, a l'haver de dirigir l'Hotel, ens presenta un Paco «doble». Amic leial, d'una memòria sorprenent, interlocutor capaç de passar hores i més hores xerrant i escoltant, amb els amics de debò.

La seva passió per la cuina, no ha minvat amb els anys; és igual avui, que el dia que es va fer càrrec de la responsabilitat de la Fonda. Vet aquí algunes opinions, sorgides de la nostra xerrada, per boca seva.

—Quants anys, i quantes generacions al front d'una cuina?

—Del meu saber, crec que deu generacions.

—Quines són les condicions indispensables que ha de reunir un bon cuiner?

—Jo diria en aquest ordre: vocació, gust, afeció, ofici, i per sobre de totes, treball.

—Ha estat per influència familiar que tu hagis continuat, o per vocació?

—Jo crec que les dues coses, la de continuar amb la tradició i alhora prac-

ticar l'ofici que havia après al front de la Fonda Europa de Granollers, que era casa meva.

—Recordes algun personatge molt important o pintoresc, que hagi estat hostatjat a l'Hotel Europa?

—Vaig conlure prop de deu anys amb Eugeni Xammar, i el meu treball em va permetre conèixer quantitat de persones que varen honorar la meva casa. Pensa que per a mi, i per a tots els fondistes, tots els hostes són importants. Els que han menjat la meva

cuina m'han fet una demostració de confiança; això, és molt d'agrair.

—Ets amant de la cuina tradicional, o prefereixes la cuina «barroca»?

—Sóc partidari de la tradicional, que és una expressió de la nostra història, així com de la sabiduria del nostre poble. A més, sempre he procurat ser respectuós amb el client.

—Què representa per a tu la família?

—Estic convençut que l'amor, l'obligació de portar endavant una família, és la tasca més important de la vida.

—Tinc entès que ets supersticiós. Podries explicar-ho?

—Simplement, tinc respecte a la tradició, i fins i tot a les manies nostres.

(He sentit dir que els dimarts, dia 13, a vegades no surt de casa).

—Creus en l'amistat?

—Sí, molt, i procuro correspondre.

—Quina qualitat prefereixes en una dona?

—La honestetat.

—I, en un home?

—Igualment.

—Què esperes de la vida?

del dia 8 de novembre

les tarifes seran fixades per l'Ajuntament i que les modificacions de coeficients implicaran una fixació d'un cànon mínim fixe.

7.— S'accepta les Bases pel concurs de redacció de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbanística en la línia d'una major participació dels ajuntaments afectats (Granollers, Les Franqueses i Canovelles) en quant a la figura del Coordinador de Planejament. Es passarà l'acord a Intervenció per tal d'aconseguir la corresponent consignació en el pressupost i poder pagar la part de despeses que corresponen a Granollers que pugen uns 2.000.000 de pessetes.

8.— La zona compresa entre els carrers Uruguai, Venezuela, Ausona, Maresme i Perú, és classificada d'acord amb la llei com a ciutat Jardí especial, canviant-ne la classificació anterior, amb les modificacions que permet el Pla i la realitat així ho aconsella. La Proposta és aprovada per unanimitat.

10.— L'Ajuntament Ple acordà rescindir la contracta d'ocupació d'un local propietat de l'Ajuntament situat al Carrer Sant Roc i ocupat pel Centre d'Iniciatives i Turisme Local. El desallotjament haurà de portar-se a terme abans del dia 1.º de gener de

1980, data en la qual haurà de quedar lliure el local en qüestió.

PRECS I PREGUNTES

Rosa Ribas: Demana un esforç per tal de catalanitzar més intensament quan a rètols i indicacions públiques en català.

I demana també la solidaritat municipal quant al dret d'avortament.

Serratusell: Demana l'acompliment de la reordenació viària del tràfic i sanejament dels carrers de Granollers en quant a neteja.

Que l'Ajuntament es faci ressò de la greu situació econòmica que atravessen dos dels únics centres sanitaris de Granollers, degut a l'incompliment de l'Assegurança Social en els concerts econòmics que té establerts amb aquests Centres, la qual cosa pot comportar un col·lapse de les seves activitats. Si l'estructura ja és febla ho seria encara més.

Que l'Ajuntament compleixi les seves obligacions econòmiques pendents amb l'Hospital i que de més a més encapçalí una Comissió que hauria d'anar a Madrid per recabar del Ministre del Ram una atenció puntual d'aquesta qüestió.

Vicenç Rochina: Que els acords es compleixin. Si s'acorda comunicar

acords de l'Ajuntament Ple als veïns afectats que això es dugui a terme.

A les preguntes de Serratusell contesta l'Alcalde. A les demandes de Rochina contesta Palomino.

S'aixeca la sessió legal.

Fora del terme legal comencen després les intervencions del públic.

EPILEG

Intervé un veí damnificat de la situació de VIMUGRASA i parla d'una possible entrevista amb el Ministre de la Vivenda. Contesta Oscar Pelayo, Delegat del Municipi en aquest afer. S'allarga el torn de preguntes i respostes.

Es molt tard, s'acaba la sessió, no sense abans produir-se per part de la comissió de veïns afectats de VIMUGRASA una intervenció en la qual és contestada la intervenció d'un alt funcionari municipal.

Acabada definitivament la sessió. El responsable d'Acció ciutadana i Serveis convoca i celebra una roda de premsa per a tots els informadors, mentre la resta del públic va desfilitant fins deixar la Sala dels Plens buida i solitària.

Són quarts d'una de la matinada.

Joan Colomé

a la nova generació

—Res.

Voldria remarcar que no ho crec sincer; un home com en Paco, que ha estat capaç de tenir vuit fills, de tirar enllà amb les seves empreses, d'estimar la cuina i tantes coses, digui que ja tot s'ha acabat, no és per a tenir en compte.

—Sabem que has deixat en mans dels teus fills la continuïtat del restau-

rant i l'hotel. Ha estat difícil prendre aquesta decisió?

—No, crec que era el meu deure donar als meus fills l'oportunitat del seu propi èxit, durant la seva joventut. Ha estat una gran satisfacció poder-los-la donar.

—Té relació el comportament que tenen amb tu els teus fills, amb el que tu tenies envers el teu pare?

—Penso que els meus fills, en tot, són molt millors que jo.

—Creus necessària l'autoritat a tots nivells?

—Diria més aviat, que crec necessari el respecte de tots, per tots.

—Com veus Granollers, políticament parlant?

—Tota la gent que intenta fer quelcom de bona fe, per al seu poble, mereix sempre, respecte, consideració, i agraïment.

—Alguna afició especial?

—Llegir i llegir. A n'en Josep Pla, algun estudi de Filosofia, i sobretot, tot el que fa a la cuina.

—Què penses de les dones que treballen fora de la llar, i que tenen una jornada igual a l'home?

—Depèn que ho facin per necessitat o per gust; a vegades poden ser les dues coses. Crec, que el treball si és humà, és una necessitat, i molts cops, és una forma de realització de la dona.

—Has lamentat en alguna ocasió, no haver seguit la carrera de Medicina, en la que t'havies iniciat?

—Sí, moltes vegades. Penso però, que no, ja que hauria hagut de deixar de ser fondista.

—És més exigent la gent d'avui dia, o la de l'època dels nostres avis?

—Gosaria dir, que la d'avui és molt menys exigent, no solament amb la cuina, sinó amb tot. Ho valoraria com a positiu, pel que significa de tolerància.

El Paco que coneixem, no el fèiem tant seriós. Serà que la responsabilitat ha pogut canviar-te, o simplement, t'has passat amb les respostes?

Sigui com sigui, estem contents de poder comptar amb la teva amistat.

Montserrat Ponsa i Tarrés



«Admiróse un portugués...»

...Que tots els nens a França sabés sin parlar en francès». És aquesta la coneguda «copla» castellana que ve a la memòria en veure tants que s'han admirat que el sant pare digués no a l'avortament i al divorci. Doncs què es pensaven? Què diria que sí?

En canvi sí que és cosa d'admirar que la gent que s'admiren d'aquesta negativa del sant pare són, la gran majoria, gent que ja s'han desentès de l'Església, si és que mai hi estigueren dintre. Què els ha d'importar el que digui el sant pare, si no va per a ells? Que deixin el sant pare tranquil i hi deixin, també, els que encara tenen per cap i per vicari de Crist, el sant pare.

Tanmateix aquesta reacció tan poc lògica mereix de ser tinguda en consideració; mereix que algú es pregunti: i perquè els interessa el que hagi pogut dir el sant pare i perquè els cou?

Una resposta podria ser aquesta: per molt que s'hagin desentès de l'Església, dins d'ells hi queda un pòsit, una enyorança de quan anaven a l'escola de capellans (o de monges) car, qui hi ha que no hi hagi anat?

Una altra explicació podria ser la de

la vanitat, la de voler ficar la cullerada en tot, especialment quan es tracta de la religió. Car, quan de religió es tracta, molta gent pretenen saber-ne sense haver-ne estudiat mai.

O, també: és que en realitat voldrien quedar-se a dintre (de l'Església) si no fos que algunes de les condicions per a romandre-hi els ho impedeixen. Les esmentades negatives en són unes. És a dir, voldrien romandre-hi o tornar-hi entrar però a condició que els fessin una rebaixa. Rebaixa que equivaldria a tirar aigua al vi, a fer-ho més fàcil... Però, si un retret es pot fer a l'Església dels nostres temps és cabalment que massa que rebaixa, massa que ho fa fàcil... Pensem en les anul·lacions de matrimonis, per exemple... o en la facilitat en què tothom és batejat: si tornés un cristià dels temps apostòlics o del final de l'Imperi, quedaria astorat!

Aquesta bona gent que tant s'ha admirat i molestat per les declaracions del sant pare, des del moment que no es tenen pas per fidels fills de la santa església, el que poden fer (i estarà molt bé) és prendre'n nota, com ho faria un periodista. I res més. El sant pare, ¿o és un home com els altres?

És per als de dintre que, allò que pugui dir, és important. Són els de dintre els que n'han de fer cabal. És per als de dintre que, allò que digui, serà causa d'alegria... o de dolor, de satisfacció o d'angoixa.

Tanmateix encara hi quep una altra explicació. Potser la trobarem en la «psicologia de les multituds» a les quals caldria atribuir, com a l'individu, un «subconscient» (el «subconscient col·lectiu») que reclamaria, sense dir-ho, un «pare» col·lectiu, un aglutinador, un símbol de la unitat humana perduda. Llavors, per una banda, hom encimbellaria el sant pare com a portador d'aquests valors, alhora que hom el combatiria, com ja ho és, per exigir unes condicions que són refusades. En aquest cas aquests que protesten també en són de partidaris del sant pare... però voldrien que fes allò que ells creuen que hauria de fer.

Si això fos veritat, la seva protesta es destrueix ella mateixa. Amb tot podria ser una ocasió per a repensar la seva actitud, per a tornar-la lògica i coherent... entrant d'una vegada o sortint-ne també d'una vegada.

J. Rovira Tenas



Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estolgs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

La vista és la que treballa

Avui parlarem un xic de l'ús del gerundi, posat que observem que, en molts articles que es publiquen, s'utilitza molt indegudament.

En primer lloc, recordarem que el gerundi és una forma verbal que acaba en *ant*, *ent* o *int* i que, dins una proposició, serveix per a formar frases adverbials: Ex.: *Ahir, passant pel Parc, vaig trobar el nostre amic Pere*. El gerundi expressa una circumstància de la qual se segueix el fet expressat pel verb principal. A vegades, expressa la simultaneïtat, l'oposició, etc.

La frase anterior, *passant pel parc* enuncia una circumstància del fet de trobar-hi l'amic Pere: el vaig trobar en un moment en què jo passava pel parc; d'aquest fet se seguí el fet de trobar-lo.

Abans, però, de parlar de l'ús exacte del gerundi, serà bo de recordar que aquells verbs que admeten un radical en *g* (com *beure*, que posseeix formes com *begui*, *begués*, *begut*) el gerundi no presenta mai aquest radical. Per tant, el gerundi de *beure* no és *beuent*, com diu sobretot molta gent, sinó *bevent*. Convé, doncs, anar en compte a no escriure *creguent*, *riguent*, *diguent*, *po-guent*, *sapiguent*, *volguent*, *prenguent*, *vinguent*, etc. sinó *creient*, *rient*, *podent*, *sabent*, *volent*, *valent*, *prenent*, *venint*, etc.

Ara bé, tornant al punt de partença, ens preguntem: quan sabrem que un gerundi és bo? Molt senzill: una frase formada amb un gerundi bo, constituint una determinació circumstancial, pot anar davant o darrera del verb principal. Així, tant podem dir com escriure: *el trobaràs anant-hi a les deu*, com *anant-hi a les deu, el trobaràs*.

Per tant, el millor mitjà de conèixer si el gerundi és bo o dolent, és de veure si podem anteposar-lo al verb principal. Si no és possible, el gerundi és dolent i cal reemplaçar la frase de gerundi per una proposició coordinada amb la primera o donar qualsevol tomb al període.

Així, *l'hauries trobat anant-hi més aviat* està ben dit o escrit, perquè podríem dir o escriure, començant per la prova del gerundi assenyalada: *anant-hi més aviat, l'hauries trobat*. En canvi, dir o escriure *vam anar a casa seva, trobant-lo al llit*, és dolent, perquè no és possible la inversió: *troband-lo al llit, vam anar a casa seva*. Llavors, cal canviar el gerundi dolent i dir o escriure: *vam anar a casa seva i vam trobar-lo al llit*. I prou del gerundi per avui.

Remarquem, ara, algunes errades notables, observades al nostre número anterior.

Pàg. 3. = **GAMBERRADA**. = La paraula castellana *gamberrada* deriva de la també castellana *gamberro*. Aquest darrer mot, en català, és *brètol*, *pinxo*,

GLOSES

El llenguatge dels signes

En altres temps, quan Granollers era aquella petita vila on tothom es coneixia, i les famílies hi vivien, de pares a fills, tota l'existència, teníem una manera de comunicar-nos notícies per mitjà de signes externs que calia col·locar a certes façanes amb un evident significat.

Així, el cansalader, quan volia fer-nos saber que havia mort un porc recolzava a la paret un buscall pelat i mig socarrimat perquè tots els veïns que ho desitgessin, hi acudissin a fer les seves compres de llom fresc i de botifarres crues, puix que no pas tots els dies eren de matança.

També els que tallaven els raïms de les seves vinyes, als voltants de la població, acabada la verema, penjaven un ram d'olivera a la finestra per notificar que havien començat a vendre el vi de la collita pròpia, un vi rosat i fluixet, una mica picant quan era novell, però sense enganys com els xerellos forasters de magatzem que no inspiraven tanta confiança.

A hores d'ara encara es conserva el costum de penjar un retolet blanc a les portes tancades d'una tenda, per explicar-ne el trist motiu: la defunció d'algun familiar. Quan es tracta de l'establiment d'un amic nostre, ens burxa la natural inquietud d'aprendre una mala notícia.

Però ara, assistim a un canvi notable i falaguer. No fa gaire temps un anunci d'aquesta mena ens feia saber: «Tancat per causa de naixement», cosa que ens va sorprendre amb satisfacció. I no més enllà de la setmana passada, vam llegir a la porta d'una botiga el cartellet, habitual a l'estiu: «Tancat per vacances». Un fet insòlit a mitja tardor; però vam adonar-nos tot seguit que al peu d'aquell cartronet blanc, la mà tremolosa d'un avi —a ben segur exultant de felicitat— hi havia afegit, amb lletres petites i malgirbades, aquest entenedidor aclariment: «Tenim una nena».

XIXU

brivall, trinxà, trinxeraire, porc, etc. Per tant, la paraula *gamberrada*, avui tant i tant usada, cal traduir-la per *bretolada*, *bandarrada*, *porcada*, etc., segons s'escaigui.

Pàg. 6. = **ANIKILAMENT**. = En català cal dir *anihilament*. També podem usar *anihilació* o bé *anorreament*.

A la mateixa pàgina i a l'article «10 anys del Mercat de Sant Carles» es repeteix diverses vegades la combinació de pronoms febles *els hi*, totalment incorrecta. Recomanem la lectura de la nostra columna inserida al número 7, on expliquem com cal substituir aquesta combinació massa arrelada, tant a la nostra parla com a la nostra escriptura.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Cuina

GARUM

Voldria fer menció avui, a una recepta del malaguanyat mestre Mercadé, suara traspasat, que gustosament m'oferi en veure'm interessada. Segons ell deia, moltes són les persones que demanen les seves preparacions, però, hom veu ja de bell antuvi, si és pur snobisme, tant en boga avui dia a la nostra societat, o de veritat són ganes de «coneixements» nous. Llavors, deia amb gràcia, em diverteixo donant-los estranyes mesures dels ingredients, amb la certesa que no intentaran fer cap assaig. La preparació se'n diu Garum, i és una espècie de paté, que és servit al client, mentre és preparada la seva comanda. És una deliciosa «gourmanderia», que serveix tant per entretenir, com per a preparar beurenars especials.

Treure el pinyol a 1/2 quilo d'olives negres que no siguin tenyides, rentar i treure l'espina a 20 anxoves de l'Escala (de les que estan salades en conserva). Poseu-ho en un atuell, juntament amb 10 tàperes («alcaparras»), unes fulles de julivert, dues cullerades de vinagre, cinc rovells d'ou dur, un gra d'all torrat, i batre amb un remenador amb un 1/4 de litre d'oli d'oliva aproximadament. Ha de quedar una pasta fina. Cal tenir cura amb el remenador a fi que no quedi cap trosset sense ser ben batut.

Montserrat Ponsa i Tarrés

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Atletisme

Abans de començar les activitats pròpies de l'hivern, parlaré de les proves amb les que aquest any s'han batut els records locals.

Començarem per la prova anomenada reina: els 100 mts. Quan es comença a correr atèticament a Granollers, l'any 1933, es comença oficialment amb 80 m. que guanya en Ramon Valls marcant 9" 8, atleta que possiblement no figura en els 100 m., puix que amoe era jugador de futbol... Amb 46 anys solament hi han intervingut 6 atletes, puix que durant aquests temps ni ha nagut altres sprinters que tot i essent molt ràpids no han figurat a la taula de records locals.

Josep Dorsé	12" 1	28-5-34
Josep Sala	12" "	3-8-41
"	11" 8	29-8-41
Josep Baró	11" 8	31-3-46
"	11" 6	8-9-46
"	11" 5	9-3-47
"	11" 3	30-4-50

Aquests són els registres de la primera època, començaments sempre difícils, i quasi sense festivals; i una post-guerra amb molta gana, no de correr, sino de menjar.

Francesc Font	11" 3	7-5-61
"	11" 2	18-6-61
"	11" 2	27-8-61
"	11" "	25-3-62
"	11" "	15-4-62
"	11" "	30-5-62
"	10" 9	10-6-62
"	10" 9	8-7-62
"	10" 9	14-4-64
"	10" 9	9-8-64

Com veiem, la segona època va ser dominada per en Font.

Manuel Julián	10" 9	1-5-70
Juli Queralt	10" 9	25-3-79
"	10" 8	8-4-79
"	10" 8	13-5-79
"	10" 8	27-5-79
"	10" 5	3-6-79
"	10" 5	4-7-79

El més esporàdic, en Julián, només amb una intervenció; igual que en Dorsé, però aquest era al principi. El que ha tingut més progressió ha estat en Baró, amb 5/10 i el que iguala més el seu rècord, 10" 9, en Font amb 27 vegades durant les seves èpoques granollerina i espanyolista.

Enguany en Juli Queralt comença el seu regnat i sembla que encara pot tenir una bona progressió.

Els altres amb 11" 6 o menys.

S. Primo	10" 9	1979
Ll. Garriga	11" "	1975
F. Castells	11" 1	1974
F. Rubio	11" 1	1978
M. Carles	11" 1	1978
A. Edo	11" 2	1974
S. Garreta	11" 2	1974
Ll. Pelegrina	11" 2	1968
F. Sentí	11" 5	1950
J. Pol	11" 5	1979
J. Hurtado	11" 6	1971
M. Clavero	11" 6	1952
J. Cladellas	11" 6	1979

C-II

Rebombori a la Casa Gran

El projecte de nova distribució del personal de l'Ajuntament, que es venia coent des de fa molts dies, ha arribat finalment a sessió de la Comissió Municipal Permanent, i el passat dijous, dia 15, ha estat aprovada per la majoria socialista-comunista, amb els vots en contra de Convergència i Unió, que demanava un estudi més aprofundit, i diverses rectificacions que respectessin les categories i atribucions del funcionariat i evitessin traumes en la marxa administrativa.

A partir d'ara, el Senyor Batlle comptarà no tan sols amb un Secretari Particular sinó amb tot un Gabinet Tècnic adscrit directament a l'Alcaldia, en funcions d'assessorament jurídic i econòmic.

Gairebé ens atreviríem a dir que, des d'ara, l'Alcaldia no podrà cometre cap error i que quan qualsevol ciutadà hi vagi, el Senyor Batlle ja podrà estar de tornada. Males llengües han dit que serà l'Alcaldia més cara de la història, però si així s'encerten les decisions potser encara resultarà barata.

A part d'aquest Gabinet Tècnic i Secretaria Particular de l'Alcaldia, es fa una distribució de tots els funcionaris per Departaments, que abasta totes les facetes de l'Administració municipal «per tal d'aconseguir la major eficàcia, coordinació i control de l'Organització Municipal, sota la superior autoritat de l'Alcaldia», com es diu expressament en el projecte.

La Secretaria General i Oficialia Major queden una mica minimitzades, de forma que possiblement podrien amortitzar-se les places de Secretari i d'Oficial Major.

Menys mal, que, a instàncies dels regidors de C. i U., es retirà del projecte una prevista rotació de funcionaris, «de manera que tots vagin passant per cada lloc de treball». Haurien estat els «caballitos» —cavallets— d'una nova Festa Major.

Diuen, que anirem tant bé.

GRALLA

Foto *Batlle*
Revelat de color fet per KODAK

YOGA i CATSUGEN

Cada mes comencen

CURSOS D'INICIACIÓ

Informació: Plaça de les Olles, 10 (botiga) - Telèfon 870 24 13

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

Esports

Areslux-Granollers 88 - Tempus 88

PER QUÈ TANTES PROVOCACIONS?

Sembla que l'interès per a fer perdre els estreps al públic, són la consigna de la majoria dels àrbitres que aquesta temporada ens han tocat en sort. Tenim un equip, que si el comparem als que ens han visitat, no té color pel que fa a fatxenderia. Saben comportar-se de manera correcta, àdhuc en moments, que podrien, carregats de raó com en la jornada passada, repartir a tort i a dret, igual que els seus adversaris. En començar el partit, faltava sincronia per les dues parts. En els primers minuts, el Tempus sabé imposar-se amb un 12-22, degut a les falles de l'Areslux; vingué però una forta empenta per part dels nostres jugadors, fins a col·locar el marcador a 23-22, en qüestió de poc temps. Acabarem la primera meitat amb un favorable 46-42. Fou en la segona part on començà la parcial actuació dels Srs. (sembla massa títol per tan mala actuació) Ballesteros i García Vela, fent patent la seva desgana que el partit esdevingués per vies pacífiques, tallant qual-sevol jugada local que els semblava incorrecta, i deixant de sancionar quantitat de personals als jugadors del Tempus, als quals afavoriren enormement. Així arribarem al final, amb els nervis a flor de pell, amb un resultat de 88-88, que no fou pitjor, perquè en darrer terme, també el Tempus fallà estrepitosament. Fou una llàstima no saber aguantar els tres punts de ventatja que portàvem retenint la pilota en els últims moments. El públic s'enfadà, l'escàndol s'havia organitzat. Penso que seria oportú de recomanar a la federació d'àrbitres, que de la mateixa manera que es reclama la força pública per a mantenir l'ordre, PERQUÈ NO UNA FORÇA PER A CONTROLAR L'ACTUACIÓ DELS COL·LEGIATS, i poder determinar d'on vénen les provocacions? Lamentem l'agressió, però denunciem la incitació.

Montserrat Ponsa i Tarrés

El Granollers segueix recollint victòries

El Granollers, seguint la seva bona línia d'actuacions, va vèncer al camp de l'Acadèmia Octavi, havent perdut solament al Palau-Blaugrana contra el Barça i a Alacant contra el Calpisa, no havent perdut cap partit dels que van a decidir el campionat. Entre els aspirants hi vam trobar el nostre B. M. Granollers.

Ple absolut al pavelló de Vigo per a veure l'equip revelació de la temporada, i la realitat és que la trobada no va defraudar, més que per la qualitat de joc dels dos equips per l'emoció que va prevaler tot al llarg del temps reglamentari. El partit es va jugar amb molta força i va acabar la primera part amb un 14 a 15 favorable al Granollers, la qual cosa expressa clarament el constant forcejament entre l'un i l'altre conjunt per a vulnerar la porteria contrària.

A la segona part es va mantenir l'equilibri en les accions dels dos equips, que va motivar l'encrespament del públic per a la persona dels àrbitres que va tenir com a resultat l'agressió al Sr. Franch amb un pot de cervesa, que el va tocar a la mà, i va causar la detenció del partit durant cinc minuts a fi d'atendre el col·legiat. Així es va arribar al final amb un marcador favorable al B. M. Granollers per 27 a 25.

FITXA TÉCNICA:

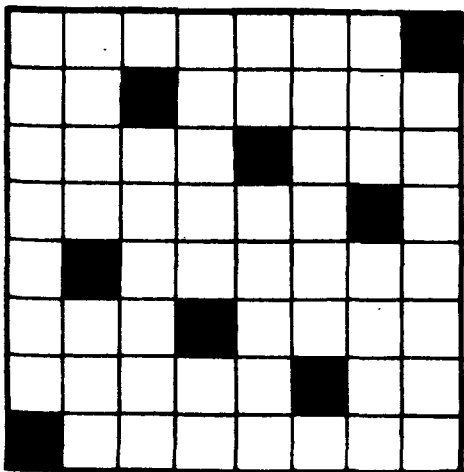
A. Octavio: Roberto García, Paquiño (1), Honorato, Alfredo (4), Chicho (1), Santi (2), Simón (12, 9 p.), Chichi (1), Ruscas (1), Martínez (3).

B. M. Granollers: Farreras (Cid), Ariño (4, 1 p.), Company (4, 1 p.), Junqueras (1), Alcántara (1), Prat (1), Rubiella (2, 1 p.), Picón (6, 1 p.), Alvarez (2), Puig (3), Moral.

Àrbitres: Sr. Franch i Sr. Grumaches (Federació Provincial de Barna), acreditant en tot moment la seva qualitat d'internacionals, no es van deixar influenciar per l'actitud del públic i fent un arbitratge arran de la perfecció en justícia i honestat.

Miquel Maymó

Mots encroats - 41 • Quico



HORIZONTALS

1. Mercès. — 2. Cóm comença l'alfabet.. Guarnir. — 3. Sense exceptuar-ne cap. Un

trio de dos. — 4. El que és únic. Lleta d'aquí. — 5. Junt amb la següent, vehicle per anar per l'aire. — 6. El més petit de tots en porta un de rosetes. El que tenen en comú el socialisme i el comunisme. — 7. Totes cinc però barrejades. Un do antic. — 8. Al revés, els que parteixen d'afàsia.

VERTICALS

1. Xerradissa amb què una colla de gent manifesta la seva alegria. — 2. Un baró desga-vellat. Canaris, periquitos,.... — 3. Preposició. Al revés, material de construcció. — 4. Enganxar amb fil i agulla. Interjecció de sorpresa. — 5. Al mig d'Asíria. Dones joves. — 6. Cap dins. Vocal. — 7. D'aquí volia ser l'Estatut. Al revés, treu fum. — 8. Nom que els habitants de ses illes donen a la respectiva illa natal.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Pinassa. — 2. RL. Viena. — 3. Alta. Nus. — 4. Carles. S. — 5. T. Eicano. — 6. Ins. ótel. — 7. Clari. Ti. — 8. srocnaR.

V.: 1. Pràctic. — 2. Illa. NLS. — 3. N. Tera. — 4. Avall. Ro. — 5. Si. Ecoic. — 6. Sensat. N. — 7. anU. Neta. — 8. Assolir.

Agenda

Cinema

ASTORIA

Caravana hacia la muerte
Deseada

MAJESTIC

El día del Presidente
El Triángulo de las Bermudas

MUNDIAL

El mundo de los sentidos
de Emy Wong
El círculo de la muerte

PRINCIPAL

Africa ama

Exposicions

Museu de Granollers
Ermengol Vinaixa
25 Anys després

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Albertí

Caixa d'Estalvis de Sabadell
J Navarro i F. Martínez
Olis i talles en fusta

A B, Galeria d'Art
Sala A
cinc espais - cinc artistes

Sala B
Ramon Llovet

Futbol

Dissabte, 17

Tarda, a les 3 - Benjamins
Granollers - L'Ametlla del Vallès

A les 4 - Alevins
Granollers B - L'Ametlla del Vallès

Diumenge, 18

Matí, a les 9 - Alevins
Granollers A - Mollet

A les 10 - Juvenils
Granollers B - Caldes de Montbui

A les 11,45 - Regional Preferent
Granollers - Sant Celoni

Tarda a les 3,15
Gramics 79 - Vallgorguina

Handbol

Dissabte, 17

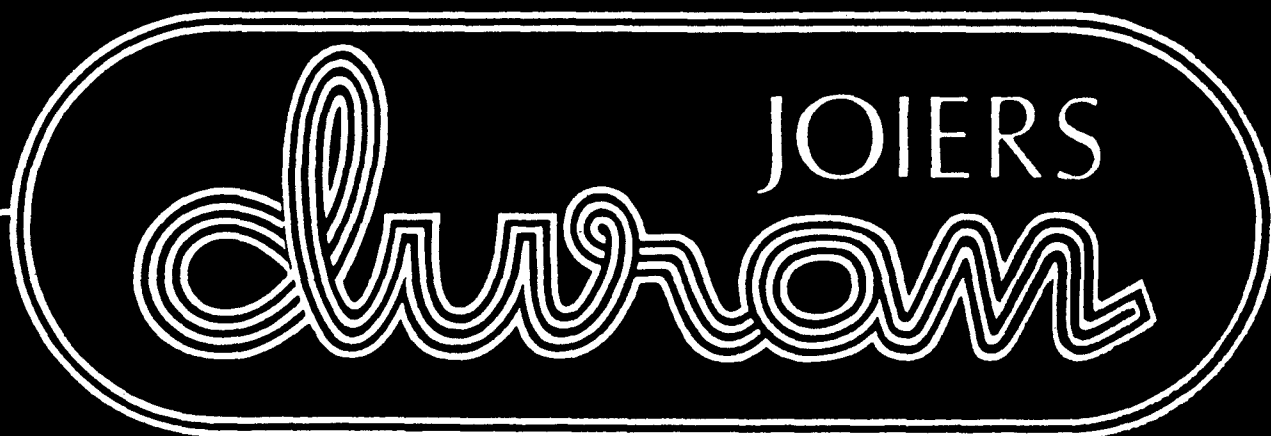
Nit, a les 8 - 1.ª Categ Regional
Granollers - Sant Quirze

bassa

llenceria
brodats

Plaça dels Cabrits, 1
Tel. 870 02 13
GRANOLLERS

Ens complau comunicar-li
l'obertura del nou local



A on podrà trobar les noves línies de
Joieria - Relotgeria
Objectes i Minerals decoratius
Creació i Disseny
Galeria d'Art - Antiguitats

Anselm Clavé, 10, 12 i 14 - Telèfon 870 12 25

GRANOLLERS